

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Strasser Tibor ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Karas Monika jogtanácsos által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2007. június 20. napján meghozott, 27.P.22.603/2007/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes által szerkesztett lapot kiadó ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000 (huszonnégyezer) forint másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... című napilap ...i számában „...” címmel és a ...-i számban „...” címmel megjelent cikkekkel azonos helyen és betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül tegye közzé azt a helyreigazítást, mely szerint a lap ...-i számában „...” címmel s a ...-i számban „...” címmel megjelent írásban valótlanul híresztelték, hogy a felperesi alapítvány korábban azt állította volna, hogy egy fillért sem költ működésre - ezzel szemben úgy nyilatkozott a képviselőjére jogosult elnök, hogy az 1%-os adófelajánlásokból nem fordított működésre a 2005-2006. évben az alapítvány; továbbá valótlanul híresztelte, hogy az alapítvány vezetője megszabja mit lehet venni a pénzből, hogyan s kitől.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte az alperes által szerkesztett lapot kiadó gazdasági társaságot, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 21.000 forint eljárási illetéket és a felperesnek 15 napon belül 20.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a felperes a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó anyagi és eljárásjogi szabályokat megtartotta. A bíróság a szerkesztőség számára is helyreigazításként kezelhető május 17-i beadvány előterjesztésétől számította a határidőt, így a felperes terhére mulasztás nem volt megállapítható, ezért a keresetet érdemben vizsgálta.

E körben ismertette a Ptk. 79. §-ában, a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 14. és 15. számú állásfoglalásaiban foglaltakat, valamint a bizonyítási eljárásra vonatkozó Pp. 164. § (1) és a Pp. 206. § (1) bekezdésében írt szabályokat.

Utalt az Alkotmánybíróságnak a közügyek kulturális megvitatása érdekében, a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó 36/1994. számú határozatára és az abban kifejtett érvelésre.

Rögzítette, hogy a bíróság a felperesi - az állampolgári Szja 1%-ból gazdálkodó - alapítvány működésének bírálata körében indokoltnak tartotta a fokozottabb tűrőképességgel bíró alkotmányos követelményét. Az állampolgárok tájékoztatása - adójuk 1%-a tekintetében - kötelezettség is és e tevékenység ellátása során a megfogalmazott kritikát a felperesnek tűrnie kell.

Azon közlés miatti kérelem körében, hogy a költ-e működésre a felperesi szervezet, a helyreigazítást elrendelte, mert ilyen kijelentést a felperesi elnök nem tett, tehát az alperes valótlan állított. A valótlan közléssel szemben helyreigazításként elrendelte annak nyilvánosságra hozatalát, hogy az 1%-okból történő működésre fel nem használásról nyilatkozott a felperesi alapítvány vezetője.

...nak a ...ban közölt nyilatkozata és a másik sajtóperben csatolt okiratok alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy bruttó 123 milliós értékű pályázati orvosi gyógyító eszköz beszerzését tette lehetővé a felperesi alapítvány. A pályázat lebonyolításával összefüggésben sok megkötés szerepelt, az eljárás túl bürokratikusnak is tűnt, azonban azzal a megfogalmazással, ami az alperesi lapban megjelent az olvasó azt az üzenetet kapta, hogy a felperes határozza meg azt, hogy mit s kitől lehet venni, márpedig ez a közlés nem valós.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a helyreigazítási eljárás a 2007. május 7-én kelt levéllel indult meg, mert abban az alapítványi elnök helyreigazító cikk közzétételét kérte és valótlan tényekre utalt, valamint a valós adatokat is megjelölte. Erre tekintettel a keresetindítási határidő 2007. május 30-án lejárt, a felperes keresete elkészt.

Érdemben is vitatta a felperesi igényt, mert a felperes nem igazolta, hogy nyilatkozata kifejezetten az 1%-os személyi jövedelemadó felajánlásokra vonatkozott. Elismerte, hogy a nyilvánosság felé ilyen kommunikáció történt a részéről, azonban az lényegtelen különbség, pontatlanság hogy egy alapítvány saját működésére a felajánlások melyik szegmenséből költ. Ezen túl az alapítvány

társadalmi megbecsülését az nem befolyásolja, hogy saját szervezetének működésére a felajánlott 1%-os adókból költ-e, vagy más szervezetek, személyek által felajánlott és juttatott vagyonból.

Kitért arra is, hogy a valóságként közölni kért tényeket pedig a felperes bizonyítékokkal nem támasztotta alá.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a 27.P.22.263/2007. számú eljárás anyagából az 5. számú jegyzőkönyvet jelen per anyagává tette, azonban az abban lefolytatott bizonyítási eljárás anyagát nem ismeri, azokra észrevételt sem tudott tenni.

... alátámasztotta azt, hogy a felperesi alapítványtól körülményes a támogatás elnyerése, és ezt a másik tanú is megerősítette, így megalapozottan fejthető ki az a vélemény, hogy a felperestől igényelt segítségnek tízszeres ára van. Ez a nyilatkozó véleményeként is értékelhető, tekintettel arra, hogy a mondatokat nem szakmailag, hanem a szavak általánosan elfogadott értelme szerint kell minősíteni, márpedig a kijelentés azt takarja, hogy nem elegendő a kórház részéről megmondani azt, hogy mire van szükség a gyógyításhoz. A tanúk utaltak a bürokratikus eljárásra és az utólagos kommunikációs elvárásokra, melyek csak a felperesi alapítványt jellemzik.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte annak helyes indokaira valamint a korábbi eljárásban meghozott jogerős határozatra utalással.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ebben a körben eljárva a másodfokú bíróság az alperes fellebbezését nem találta alaposnak, mert az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a tényállást, és az arra alapított döntése is helyes, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta annak indokolására is kiterjedően.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen arra mutat rá - a PK 13. számú állásfoglalás értelmében -, hogy a felperesi alapítvány elnökének 2007. május 7-i keltezésű levele nem felel meg azoknak a kritériumoknak, amely megalapozná a sajtó-helyreigazítási eljárásban irányadó jogszabályi határidők számításának megkezdését.

A szerkesztőséghez érkező levél ugyanis akkor minősíthető sajtó-helyreigazítási eljárást megindító kérelemnek, ha abban a helyreigazításra határozott igény kerül előterjesztésre, amelyben megjelölésre kerül az igénylő által sérelmezett kitétel és az is, hogy az igényt érvényesítő fél milyen tartalmú nyilatkozat közzétételét kéri.

A felperes elnöke a levélben arra hivatkozott, hogy a perbeli cikk tartalma valótlan, károsítja a felperes jóhírnevét, és csak lehetőséget kért biztosítani arra - egy helyreigazító cikk megírásával -, hogy a valós tényeket előadhassák.

Helyesen foglalt állást ezért az elsőfokú bíróság, amikor a jogi képviselő útján előterjesztett 2007. május 17-i keltezésű kérelem előterjesztésétől számította a jogszabályban meghatározott határidőket, és a kereseti kérelmet - felperesi mulasztás hiányában - érdemben bírálta el.

A hatályos jogszabályi rendelkezések alapján, ha a jogsértő magatartás a sajtó útján történik, akkor az érintett fél a Ptk. 79. § (1) bekezdése alapján sajtó-helyreigazítást kérhet a sajtóközleményben megjelent valótlan tényállítások és a valóság hamis színben történő feltüntetése miatt. A Ptk. 79. §-ában meghatározott sajtó-helyreigazítás tényállításokkal, tényközlésekkel okozott jogsérelem orvoslására szolgál.

A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásának II. pontja alapján a bíróságnak a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálnia és a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe vennie. A kifogásolt tényállítások valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani akkor is, ha híven közli más személy nyilatkozatát (Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalása).

A Fővárosi Ítéltábla ezen általános szempontok alapján vizsgálva a perbeli sajtóközleményt arra az álláspontra jutott, hogy az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tudott eleget tenni, az eljárás során nem igazolta, hogy a felperesi alapítvány elnöke a cikkben jelzett tartalmú nyilatkozatot tette, és azt sem, hogy a 2005. évi pályázat során meghatározták, hogy a pályázati támogatásból mit és kitől lehet vásárolni.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal, hogy bürokratikusnak tűnő pályázati rendszer még nem indokolja azt, hogy az olvasókat, az Szja 1%-át az alapítványnak felajánló állampolgárokat a sajtó a pénzösszegek, támogatások felhasználásáról a valóságtól eltérő tartalommal tájékoztassa.

Helytállóan kötelezte ezért az elsőfokú bíróság az alperest helyreigazítás közzétételére, amelynek megfogalmazásával is egyetértett a Fővárosi Ítéltábla.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és fellebbezési eljárásban felmerült költségekről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra is.

Budapest, 2007. november 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő